

נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום *

בפרשת נשא, קרָבָנִים של הנשיאים מתואר בלשון זה. "וַיִּקְרְבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת הַנֶּזֶבֶת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ וַיִּקְרְבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת-קְרָבָנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ". כנראה הנשיאים היו מאוחדים ורצו להקריב קרבן אחד ביחד כי "קְרָבָנִים" פרושו, הקרבן שלהם ולא הקרבנות שלהם. וגם בפסוק הבא, "וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם וַיִּקְרְבוּ אֶת-קְרָבָנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:", יש חזרה על המלה "קְרָבָנִים".

אבל כיצד להקריב קרבן אחד ע"י שנים עשר נשיאים במשך שנים עשר ימים ולמנוע את ההרגשה שהנשיא האחרון פחות חשוב מהראשון?

והתורה ממשיכה בסגנון זה. "וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת-קְרָבָנוֹ נְחֹשׁוֹן בֶּן-עֲמִינדָב לְמִטָּה יְהוּדָה: וְקְרָבָנוֹ ...". ועוד ממשיכה "בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הַקְּרִיב נְתַנְאֵל בֶּן-צֹוֹעָר נְשִׂיא יִשְׁשָׁכָר". ועוד ממשיכה התורה "בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבָנִי זְבוּלֹן אֶלִיאָב בֶּן-חֶלֶן: קְרָבָנוֹ ...".

הלשון "וַיְהִי ... וְקְרָבָנוֹ ...": לא מתאים למי שמקריב ראשון, ובהמשך, הלשון "בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הַקְּרִיב ...", והלשון "בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי ...: קְרָבָנוֹ ...": וכי אינם מתאימים למי שאינו ראשון. דבר נוסף, "וַיְהִי" לשון צער, ואם כן מי הצטער ועל מה הצטער. עוד דבר, בקרבן של יום הראשון לא כתוב נשיא ובשאר הימים כן כתוב נשיא.

כנראה הנשיא הראשון הצטער שהוא היה ראשון, הקטין את עצמו, ורק עליו לא כתוב נשיא. וכל זה כדי שהוא לא ירגיש יותר מכובד משאר הנשיאים וכדי ששאר הנשיאים לא ירגישו נחותים ממנו. היה כבוד הדדי בין הנשיאים וכנראה אף נשיא לא רצה להיות ראשון.

ובסוף, סדר ההקרבה היה לפי סדר המסעות שאמר ה' בפרשה הקודמת פרשת במדבר (הערה של רש"י). יהי רצון שבזכות הכבוד ההדדי בין הנשיאים, ירבה הכבוד ההדדי ביננו.

* דבר תורה זה מבוסס על דברים ששמעתי לפני שנים רבות בלונדון.